

www.srbbl.nl

April 2019- Jaargang 23 - Nr.4

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

MAVIS STAPLES LIVE IN LONDON

CD
van de
maand
April

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

MAVIS STAPLES LIVE IN LONDON

April

««
CLICK 'N CHECK

Eerlijkheid dicteert mij te vertellen dat ik het moeilijk vind om een onbevooroordeelde recensie te schrijven over Mavis Staples' meest recente album. Sinds de dood van Aretha Franklin zie ik Mavis als één van de laatste originele soulzangeressen en zelfs een objectief slecht album van mevrouw Staples heeft mijn voorkeur boven veel van wat er de laatste tijd uitkomt. Daarom zal ik proberen de betekenis van de naam opzij te zetten en me te focussen op wat er echt toe doet bij een live album. Hoe is de mix? Hoe is de stem? En hoe is de band? Laten we bij dat laatste punt beginnen. De band is in één woord te vangen: Strak. Er wordt niets gekst gedaan maar elke noot wordt met passie en precisie neergelegd waar die hoort, niet te laat, niet te vroeg. Door elk nummer klinkt routine en vaardigheid. Dit is overigens niet het soort punctualiteit die muziek soms voorspelbaar en saai maakt! Het is een perfecte omheining voor de stem en persoonlijkheid van Mavis. Ze speelt met een band waar ze op kan rekenen en een band die nooit haar spotlight steelt of haar minder laat lijken dan ze is. "Hoe is Mavis Staples?" vraagt de lezer zich dan af. Wellicht is het bekend dat ze anno 2007 een nieuw platencontract heeft getekend en haar laatste studio album dateert van 2017. Het is duidelijk dat ondanks een naderende 80ste verjaardag, Mavis Staples niet verlegen zit om energie en muzikale animo. Het doet mij heel veel goed om te kunnen zeggen dat Staples klinkt zoals een soulzangeres van haar leeftijd en statuur zou moeten klinken. Vanaf de eerste noten van Love and Trust tot de slotnoten van Touch a Hand horen we een krachtige stem met een ietwat verminderd bereik, maar een vechtlust en een passie die exponentieel is toegenomen. Puur op basis van gehoor kan gezegd worden dat Mavis Staples het podium, de muziek en daarmee de plaat helemaal haar eigen maakt. Dat kan ook liggen aan de mix en productie van de plaat. De naam van de producent: jawel, Mavis Staples herself. Het zal niet als een verrassing komen dat het mixen en

produceren van een liveplaat ongelooflijk moeilijk is. Zelfs met de hedendaagse opnametechnieken is het nog steeds een kunst om het beste geluid en de live-sensatie te balanceren. Het zal ook niet verrassen dat Live in London niet het beste Live album ooit is. Maar wat het wel biedt is een zeer solide mix en een schitterende muzikale ervaring met de persoon Mavis Staples, en dat is waarvoor we artiesten live gaan zien. Het geeft ons zeker de kans om met volle teugen te genieten van een soul en R&B icoon op haar best. Aangezien zoveel grootheden sneuvelen zou het onnozel zijn om te wachten met het ontdekken van muzikanten die zo veel hebben betekend voor hun genre. Mavis Staples zelf geniet in ieder geval. Dat wordt al snel duidelijk, het is ook duidelijk dat als het aan haar ligt ze nog een tijdje door gaat na haar 80ste verjaardag. Laten we hopen dat ze de kans krijgt! In ieder geval: iedereen op 27 juni a.s. naar theater Carré, Amsterdam voor haar enige NL live show, of op de 28e juni naar Openlucht theater Rivierenhof Antwerpen (Deurne)

(Ayrton van Noort)

10 jaar Record Store Day

Zaterdag 13 april: open van 10.00 - 17.00uur

Live Instore optredens van:

Ralph de Jongh (blues) 12.30 uur

Etan Huijs (singer songwriter) 14.00 uur

RecordStoreDay BONUSDAG: Zondag 14 april: open van 12.00 – 17.00 uur

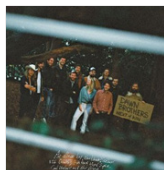
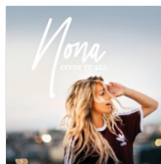
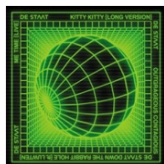
Live Instore optredens van: **Red Valley 14.00 uur**

The Spvrk 15.00 uur

Windup Space 16.00 uur

Record Store Day is de jaarlijkse internationale feestdag waarbij muziekliefhebbers, artiesten, eigenaren en personeel hun gezamenlijke liefde voor de onafhankelijke platenzaak vieren. De volledige lijst met winkels die meedoen aan Record Store Day vind je hier:

<https://recordstoreday.nl/stores/>

ELLES BAILEY ROAD I CALL HOME

CLICK 'N CHECK

Met haar eerste studio-album "Wildfire" (2017) presenteerde ze zich met een aanstekelijke mix van blues, soul, country (beetje) en rock. Vorig najaar heb ik het concert van Elles met band bijgewoond in Heyhoef-Backstage in Tilburg en ik was meteen verkocht (overigens ook aan onze eigen Matanja Joy Bradley in het voorprogramma). De mij toen nog volledig onbekende Engelse bleek niet alleen over een geweldige, ietwat hese stem te beschikken maar ook over een benaderbare en innemende persoonlijkheid.

Road I call home

Elles komt nu met haar tweede studio-album "Road I call home" met allemaal zelfgecomponeerde nummers wel met ondersteuning van professional songwriters. In een interview in GitaarPlus noemt ze zichzelf een "horrible" gitarist. Componeren doet ze desondanks soms op gitaar (in open stemmen) maar meestal toch op piano. De teksten gaan over het leven "on the road" met klaarblijkelijk onvermijdelijke zaken als verlies van een geliefde, bedrog door managers e.a. Het eerste nummer "Hell or high water" begint rustig met een twangy tele en een klagende stem. Langzaam wordt het naar een kookpunt gestuwd met Elles' zang, een donkere gitaar en een hammond-orgel. Het heeft het zompige van southern-rock alà Lynyrd Skynyrd maar het roept bij mij ook herinneringen op aan de engelse groep The Free (met Paul Rodgers als zanger) uit lang vervlogen tijden. "Wild wild west" is meer poppy. Het wordt ingeluid met akoestische gitaar en vervolgd met in effecten verzonken elektrische gitaren. Opvallend is de erg lekkere drumming. "Deeper" is een prachtige soul-ballad. Een heel kordon blazers wordt ingezet zoals eertijds bij de onvolprezen Etta James en andere soul-coryfeën. De gitaar-fills zijn echt super

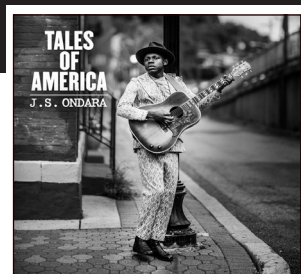
en het Hammond-orgel idem. "What's the matter with you" is het meest bluesy/gospel getinte nummer van alle. De gitaarfills zijn ook weer erg mooi en naar het einde toe ook het crescendo op Hammond-orgel. Dit is de YouTube demotrack en voor mij persoonlijk het mooiste nummer van het album. "Medicine man" is ruig roots-bluesy en drijft op een ruige riff op slide-gitaar. Ook een geweldig nummer, naar verluidt de single van het album voor de radio. De titelsong "Road I call home" is meer rock/pop (voor mij iets te veel). "Foolish hearts" is een gevoelige ballad, ingetogen ingezet en vervolgens naar een prachtig refrein geleid. "Help somebody" is een stevige rocker en vertoont gelijkenis met "Somebody" van het laatste studio-album van de Eagles. Het begint met mondharmonica en wordt vervolgd met een strak gitaarritme en daarachter een zware blazerssectie. "Little piece of Heaven" is weer poppy met een refrein dat je meteen mee gaat neuriën. "Miss me when I'm gone" meer bluesy en is al even pakkend. Het laatste nummer "Light in the distance" is bijzonder, met Elles alleen op piano, de tekst onthult de remedie voor het overleven van "life on the road". **Conclusie:** Elles Bailey maakt de verwachtingen helemaal waar, een geweldige plaat van een fantastische zangeres. De composities zijn allemaal van zeer hoog niveau en enorm gevarieerd, de refreinen en melodieën raken je meteen en blijven ook hangen. Kortom blues/americana voor een breed publiek en met een hoge hit-/radio potentie. Ik hoop dat BREXIT geen belemmering gaat vormen om haar snel weer in Nederland en/of België te mogen verwelkomen.

Waardering ****

Bernardo

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

J.S. ONDARA TALES OF AMERICA <<<

CLICK 'N CHECK

Geboren en getogen in Nairobi, Kenia; opgegroeid met de muziek van Dylan en de Amerikaanse Roots traditie; een getalenteerd gitarist en schrijver; een unieke stem; verhuisd naar Minnesota en nu een debuut album. Dit is, in een notendop, het verhaal van singer-songwriter J.S. Ondara. De langere versie van dit verhaal ontvouwt zich op het album *Tales of America*, waarop de jonge Ondara zijn liefde bezingt voor zijn geadopteerde thuis. Amerika, en Minneapolis in het bijzonder, zijn het decor, onderwerp en ziel van nagenoeg elk nummer. We horen deze toewijding terug in een stem die het land bezingt met onschuld die soms wellicht naïef genoemd kan worden, maar altijd puur is. Het album is gevuld met respect en liefde voor het land, voor het vak, voor de personages, alles wat Amerika Ondara te bieden heeft. De combinatie van al deze emoties zorgt voor een uniek geluid.

De nummers die Ondara schrijft zitten goed in elkaar. Zijn teksten zijn intelligent geschreven en hij wordt geholpen door zijn immigratieachtergrond. Hij heeft een unieke kijk op het land en de gebeurtenissen die het land definiëren omdat hij niet alleen van buiten komt, maar ook omdat hij een bewuste keuze heeft gemaakt om het land zijn thuis te maken. Deze bewustheid is een centraal deel van Ondara's schrijven en geeft zijn teksten meer diepgang.

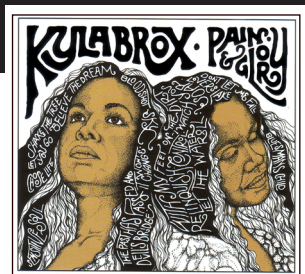
De combinatie van Ondara's stem en zijn schrijven zorgt voor een aantal parels op dit album. *Saying goodbye*, *Lebanon* en *Torch Song* zijn nummers die hij beheerst en die niemand anders had kunnen schrijven en uitvoeren op de "Ondara manier". Het bewijst dat als alles samenkomt, Ondara in staat is om prachtige en unieke muziek te maken. Maar wat als alles net niet samen komt?

Helaas staan er ook wat nummers op het album waar iets aan lijkt te missen. Dat kan liggen aan de bewuste keuze die is gemaakt om de instrumentatie zo minimaal mogelijk te houden. Het album wordt gekenmerkt door nummers die voortborduren op Ondara's stem en gitaar. Backing vocals, ritme sectie en alternatieve gitaar partijen, worden slechts sporadisch gebruikt. Dit zorgt voor een zeer intieme stemming maar het kan ook wat langdradig overkomen. Vooral omdat

de nummers die wat rijker zijn geïnstrumenteerd niet gelijk zijn verdeeld over het album is het af en toe wat moeizaam om door de laatste nummers heen te komen. Het toppunt van dit minimalisme is *Turkish Bandana*, een nummer dat a capella wordt gezongen en het enige dat is toegevoegd is een kerkklading aan reverb. Ondanks dat de keus om deze filosofie door het hele album door te voeren respect afdwingt, kan men zich afvragen of sommige nummers wellicht beter tot hun recht zouden komen als het arrangement wat rijker was geweest.

Ondara heeft wellicht de fout gemaakt door zijn liefde voor Dylan zo openlijk toe te geven. Het is een logisch gevolg dat de twee Minnesota muzikanten met elkaar worden vergeleken. Toch is het belangrijk om te onthouden dat er maar één Dylan is en als *Tales of America* mij één ding geleerd heeft, is het dat er ook maar één Ondara is. Het is een feit dat een muzikant maar één keer schrijft zoals op een debuut album; als iemand zich bewust is van een publiek en weet dat hij wordt gehoord, verandert er altijd wat. Wat Ondara ons geeft is een eerlijke plaat vol eerlijke muziek, met een zeer bijzonder stemgeluid en een beeld "tot nu toe". De toekomst moeten we afwachten, maar dat die toekomst er goed uitziet voor de Afrikaanse/ Amerikaanse zanger, staat wat ons betreft in ieder geval vast.

Ayrton van Noort

KYLA BROX

>>> PAIN & GLORY

CLICK 'N CHECK

Kyla Brox geldt al langere tijd als één van de meest gerespecteerde Blueszangeressen van Engeland. Pain & Glory, haar zesde studio album, dient ons te herinneren aan haar niveau en status. Vanaf de eerste noten komt het album hard binnen. Een volledige band dreunt er op de albumopener For The Many vandoor met een tempo en energie die de luisteraar meteen meeneemt op een reis door Blues-and-Souland. Het wordt al snel duidelijk dat als dit niveau wordt vastgehouden we over een geweldige plaat kunnen spreken. Het is echter niet zo simpel. De zestien nummers van het album schommelen heen en weer wat betreft tempo, bezetting en kracht. Het enige wat gelijk blijft is de stem van Kyla Brox. Het moet gezegd worden dat dat niveau hoog ligt door de hele plaat heen. Haar kracht is heerlijk en we horen iemand die niet meer zoekend is naar haar eigen geluid, maar het heeft gevonden en omarmd. Iets anders wat de plaat het luisteren waard maakt is de liefde voor blues en soulmuziek die elk nummer net dat beetje meer meegeeft. Brox is een bluesman's Child, opgevoed in de rokerige cafés en zalen waar haar vader de blues keer en keer door de speakers pompte. Op dit album komt af en toe die ouderwetse manier van muziek maken de moderne interpretatie tegen en het resultaat is magie. Helaas zijn er ook kleine missertjes hier en daar. De grootste is wellicht de ruimte die wordt gegeven aan de sessieband. Als

eerder gezegd is het vooral de stem van Brox die de plaat draagt maar dat komt niet omdat de band het niet kan. Zo nu en dan worden de muzikanten vrijgelaten en komt alles op gang, maar te vaak voelt het alsof de muziek wordt opgeofferd om de melodie en de stem te dienen. Dat kan ook komen omdat de arrangementen ambitieus en muzikaal zeer interessant zijn. Het is lastig om alles bij elkaar te voegen zonder hier en daar een concessie te doen. De muziek op Pain & Glory is goed genoeg om bij elkaar gevoegd te worden door een middelmatige zanger. Het is bijna jammer dat Brox zo'n goede stem heeft, want het is weer een nieuwe laag die wordt toegevoegd aan een reeds overvol geluid. Het is gemakkelijk om een muzikant af te straffen omdat die te ambitieus is. Het is nog makkelijker om dat te doen vanaf een luie stoel na het album een paar keer gehoord te hebben. Het maken van dit album is overduidelijk een geweldige ervaring geweest, want het plezier spat er vanaf. Het voelt niet goed om te zeggen dat er iets mis is met het album omdat ik persoonlijk het gevoel had dat ik er meer van had kunnen genieten al waren er andere muzikale keuzes gemaakt. Daarom ga ik dat ook niet zeggen. In plaats daarvan wil ik de lezer graag aansporen om zelf het album te beluisteren en zelf de keus te maken.

Ayrton van Noort

GREEN TERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

YOLA WALK THROUGH FIRE

CLICK 'N CHECK

Yola imponeert op haar solodebuut met een hoeveelheid soul om bang van te worden en neemt je mee terug naar de hoogtijdagen van de Southern-soul en country-soul. Jaren geleden maakte zij al diepe indruk als zangeres van de helaas nooit doorgebroken band Phantom Limb, maar die doorbraak moet er nu echt gaan komen. Aan de hand van producer Dan Auerbach heeft Yola een plaat gemaakt die herinnert aan soulmuziek uit vervlogen tijden. Dan Auerbach zet een fraai retro soulgeluid neer vol echo's uit de Southern- en country-soul, waarna Yola alleen maar de sterren van de hemel hoeft te zingen, wat ze dan ook vol overtuiging doet. Yola heeft op haar solodebuut alles wat een goede soulzangeres moet hebben en overtuigt twaalf songs lang. Bij toeval werd zij een paar jaar geleden ontdekt door producer Dan Auerbach en sindsdien lacht het geluk haar dan eindelijk toe. Yolanda Quartey maakt nu een nieuwe start als Yola en heeft met Walk Through Fire een geweldige plaat afgeleverd, die tot dusver vooral wordt ontvangen met woorden als netjes, clean en braaf, maar ik ben zelf zeer te spreken over de productie van dit solodebuut. Auerbach heeft Walk Through The Fire voorzien van een mooi helder geluid waarin ieder instrument goed te onderscheiden is. Dat is knap, want

de Amerikaanse producer heeft flink wat instrumenten uit de kast getrokken zoals gitaren, orgels en violen en daarnaast nog talloze andere instrumenten. Het is een productie die hier en daar zelfs neigt naar die van Phil Spector (luister maar eens naar het bombastische Lonely The Night). De Britse Yola klinkt op Walk Through The Fire dan ook vooral Amerikaans, al hoor ik hier en daar ook wel wat van de blue-eyed soul van Dusty Springfield, die haar beste platen natuurlijk ook maakte in het diepe zuiden van de Verenigde Staten. De instrumentatie en de productie zijn verzorgd, vol en hier en daar honingzoet, maar het geluid op de plaat staat gelukkig volledig in dienst van de stem van Yola, die van de eerste tot de laatste noot de pannen van het dak zingt. Deze zangeres heeft in haar tenen al meer soul dan de meeste andere soulzangeressen tegenwoordig in hun hele lijf en ze imponeert met rauwe uithalen die herinneren aan de groten van het genre. Yola kan echter niet alleen uithalen, maar ook prachtig doseren en ingetogen en gevoelig zingen. Ik voorspelde haar jaren geleden al een hele mooie toekomst toen ze indruk maakte met The Pines. Toen kwam het er even niet van, maar met Walk Through The Fire moet Yola toch potten gaan breken

Ayrton van Noort

Qrint BREDA
Quality / Print / Design

Mailen naar: info@qprintbreda.nl
Bellen naar: 076-8882555

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

CD/LP NIEUWTJES

Steve Earle & The Dukes – Guy (29 maart)

When you've got a catalog like Guy's and you're only doing sixteen tracks, you know each one is going to be strong.' Earle and his current Dukes lineup, take on these songs with a spirit of reverent glee and invention. But in the end Guy leads the listener back to its beginning, namely Guy Clark, which is what any good 'tribute' should do. Guy is a saga of friendship, its ups and downs, what endures. We are lucky that Earle remembers and honors these things, because like old friends, Guy is a diamond.

Dwayne Dopsie and the Zydeco Hellraisers – Bon Ton (1 april)

Dwayne Dopsie is geboren en getogen in de bakermat van zydeco; Lafayette, Louisiana. Zydeco kreeg Dwayne met de paplepel ingegoten van papa "Rocking Dopsie". Toch benadert Dwayne deze traditionele muziek op geheel eigen wijze. Aan de traditionele stijl voegt hij van alles uit de blues, rock en funk toe, met een flinke dosis energie. Centraal in alle songs staan Dwayne's sterke stem en accordeon. "Get ready everyone for our new cd entitled BON TON – that means a good time!"

Hans Theessink – 70th Birthday Bash (5 april)

Zijn liefde voor Amerikaanse rootsmuziek heeft er in de loop der jaren voor gezorgd dat we al een hoop toffe cd's met Blues, Rock 'n Roll en Country-Folk hebben mogen beluisteren. Hij was nooit bang voor iets nieuws, was altijd bereid om verschillende muzikale ideeën te verenigen en met diverse uitdrukkingsvormen te experimenteren. Op dit spetterende, feestelijke 'Birthday Bash'-album demonstreert Hans dit eens te meer, samen met zijn special guests. Theessink speelt met hart en ziel.

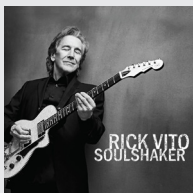
Manx Marriner Mainline - Hell Bound for Heaven (5 april)

The initial recording collaboration of two roots music award-winning giants: Harry Manx and Steve Marriner showcases the duo's incredible talent and versatility throughout the album's 10 tracks: Manx on vocals, slide guitar, banjo, and his trademark Mohan Veena; Marriner on vocals, electric, slide, baritone and 12-string guitars, harmonica, bass, Hammond organ and drums. Each covering some blues and gospel chestnuts, ranging from Charlie Patton, Rev. Gary Davis, to Roebuck "Pop" Staples.

Rick Vito- Soulshaker (5 april)

Vito has lent his unique slide and lead guitar work to the recordings and performances of an amazing list of artists including Bonnie Raitt, John Mayall, John Fogerty, Bob Seger, Roger McGuinn, Boz Scaggs, Dolly Parton, John Prine, Delbert McClinton, Roy Orbison, Jackson Browne, Fleetwood Mac and many more. This album highlights his incisive songwriting, soulful singing, and the slide guitar playing that Bonnie Raitt describes as "sharp as a Cadillac tail fin."

Eli "Paperboy" Reed – 99 Cent Dreams (12 april)

Recorded in Memphis at the iconic Sam Phillips Recording studio with producer Matt Ross-Spang and background vocals from legendary Memphis vocal group The Masqueraders, it goes deeper than any previous Eli release, while maintaining a free-wheeling ease that also makes it the most rewarding listen in his catalog. The Brooklyn singer delivers an uplifting, exuberant, and horn-drenched testament to life's winding road.

CD/LP NIEUWTJES

Big Daddy Wilson – Deep in my Soul (18 april)

With this new album he takes it a notch higher taking you across the singing river way down in Muscle Shoals Alabama into the famous FAME Studios where great legends such as Aretha Franklin, Etta James, Otis Redding, Wilson Picket and so many more have played and recorded. Big Daddy Wilson will be singing songs about the deep feelings within his heart, about the joy and pain we all go through in life, and the love we need to keep giving.

Jeffrey Halford & The Healers – West towards South (19 april)

Authentiek, funky, rustiek en rauw, dit is wat we horen op Jeffrey Halford's nieuwe release. Dit is de fijnste verhalende Americana die er op dit moment te vinden is. Poëtische storytelling gebracht met een authentiek stemgeluid, stemmige slide gitaren, organische drumkicks en vette baspartijen. Hier en daar ondersteund met viool, piano en natuurlijk lap steel luisteren de liedjes, op Jeffrey Halford's tiende studiorelease als een geloofwaardig verslag.

Snowy White And The White Flames – The Situation (19 april)

18 months after his last album, 'Reunited', the acclaimed British guitarist presents his new album containing 12 new tracks. Once again, Snowy called on his musical collaborators and friends, including Max Middleton (piano/keys), Ferry Langendriek (keys), Jessica Lauren(keys), Kuma Harada (bass), Walter Latupeirissa (bass), Juan van Emmerloot (drums) and Jeff Allen(drums). Snowy has always remained true to his love for excellent, handmade music.

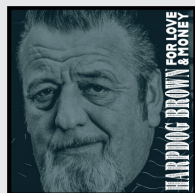
JJ Cale – Stay Around (26 april)

Many of you have been asking and hoping that there was more unheard JJ Cale material and, yes, there is. Indeed JJ Cale did have an album's worth of material that was unreleased at the time of his passing in 2013 and it will be available soon. The set was compiled by Cale's widow, musician Christine Lakeland Cale, and friend and longtime manager, Mike Kappus. Do know that these songs and the production are right up there with Cale's best material!

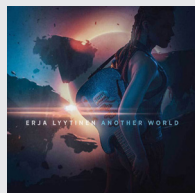
Harpdog Brown – For Love and Money (26 april)

Canada's Classic Bluesman, Harpdog Brown has a brand new album out and it's unlike anything you've heard from Dog! Produced by JUNO Award winner Steve Dawson, it's a little bit of Chicago and a whole lotta New Orleans. It is guaranteed to move ya! "Hearing Harpdog Brown singing Reefer Lovin' Woman is a joy with the traditional old school instrumentation here. I am always drawn to the good old down-home style blues and this is certainly it!" (Duke Robillard)

Erja Lyytinen – Another World (26 april)

This isn't an album that dwells on the past. It is the freshest of starts, drawing a line in the sand under Erja Lyytinen's stellar career so far and announcing that the next chapter will be truly unmissable. "This album is about deep stories, emotions and feelings after a breakup," she says. "Going towards something new, discovering the new, and being courageous and naturally interested in the future. So, take a step into Another World with me..."

Dr. Groove's Blues 'n Roots Kalender April 2019

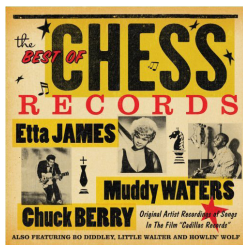
01 april	Martin Harley & Lydia Cole,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
02 april	Diana Jones,	Het Zwijnshoofd,	Bergen op Zoom NL
03 april	Stereo Naked,	Heerenhuys 23,	Geldrop NL
04 april	Tedeschi-Trucks band,	Muziekgebouw,	Eindhoven NL
04 april	Ramblin' Dog,	De Bunker,	Gemert NL
05 april	The Animals & Friends,	Gebouw T,	Bergen op Zoom NL
06 april	Mercy John,	Blauwe Kei,	Veghel NL
07 april	Tuff Enuff,	Floralia Park •	Oosterhout NL
07 april	The Providers,	Bel Air,	Breda NL
07 april	Blueswheel,	cafe Het Warm Onthaal,	Den Bosch NL
07 april	Destination Blues Band,	De Afzakerij,	Veghel NL
07 april	The Southern Bluesrock band,	De Witte Hoeve,	Venray NL
08 april	John Gorka,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
09 april	Alpha Blondy,	De Effenaar,	Eindhoven NL
11 april	Vaudou Game,	De Effenaar,	Eindhoven NL
11 april	Kai Strauss and The Electric Blues Allstars,	Muziek-o-Droom,	Hasselt B
12 april	John Mayall,	De Roma,	Antwerpen B
13 april	Douglas Firs,	De Rozenknop,	Eindhoven NL
13 april	Big Bo,	cafe De Hoppel,	Schijndel NL
13 april	Record Store Day,	Roots Mail Music,	Breda NL
	Ralph de Jongh (12:30 u) , Etan Huijs (14 u)		
14 april	Extra RSD Sunday Edition met Red Valley (14 u) The Spvrk (15 u) Windup Space (16 u)		
13 april	Blommenblues,	Diverse locaties centrum	Roosendaal, NL
	o.a. The Harvey Blom Band, Big Mac, Barefeet, Bliss Avenue, Spider & The Fly		
14 april	The Shakin' Arrows,	Bel Air,	Breda NL
14 april	Blue Rebel,	De Klomp	Etten-Leur NL
14 april	Mojo Hand,	Het Warm Onthaal,	Den Bosch NL
14 april	Tom Holland Band en King Solomon Hicks,	Zaal Thijssen,	Vlierden NL
14 april	Oumou Sangaré,	De Roma,	Antwerpen B
15 april	Katie Bradley & Dave Ferra,	Bel Air,	Breda NL
15 april	Pharis and Jason Romero,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
17 april	Kokoroko,	De Roma,	Antwerpen B
20 april	King King,	Heyhoef Backstage,	Tilburg NL
20 april	Blues & Zo! Indoor Festival –	Moonshine,	Slidrecht NL
	met o.a. Brian Sydney, Gumbo & The Monk, Ed & The Gators, Colonel Jetski		
20-21 april	Spring Dance,	Spiegeltent Oude Markt	Roosendaal NL
	H3, Huub, Henk & Harrie, Blue Moon Trio, Jaques Mees		
	Mischief, Old N07, The Rattleshake Combo, Big H Jamboree		
20-21-22 april	Paas Blues,	Div. Locaties,	Asten NL
	Dave Arcari, Greens Playing Mac, BlueSOX, Bourbon Street, Ramblin Dog,		
	JPX Band, Kees Dusink Blues Band, Memphis Mojo, Rockanilly Three, Raymunda		
21 april	Blues Caravan,	De Gouden Leeuw,	Dongen NL
	Met Ina Forsman, Katarina Pejak en Ally Venable		
21 april	Charlie & The Welfare,	Bel Air,	Breda NL
21 april	Blue Rebel,	Het Warm Onthaal,	Den Bosch NL
22 april	Nobody's Girl: The Sirens of South Austin,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
23 april	Danny Schmidt,	Het Zwijnshoofd,	Bergen op Zoom NL
23 april	Hans Theessink, Blueroom sessions	Verkade fabriek,	Den Bosch NL
25 april	Vera van Heeringen Trio,	Witte Kerkje,	Terheijden NL
26 april	Sugar Queen CD presentatie,	Muziekpodium DJS,	Dordrecht NL
27 april	Detonics, Mojo Hand, Nispen Blues,	De Gouden Leeuw,	Nispen NL
27 april	Hookrock Indoor,	O.C. Rooierheide,	Diepenbeek B
	TMT, Bullfrog Tattoo, Shakedown Tim & The Rhythm Revue, Joakim Tinderholt, Letz Zeppelin		
29 april	Stef Woestenenk,	Bel Air,	Breda NL
29 april	Danny Schmidt,	Meneer Frits,	Eindhoven NL

<https://www.facebook.com/gerdrgroove.vanleent>

CHESS RECORDS: BEYOND THE HITS

DEEL I: LEONARD CRESS

(door Ayrton van Noort)

Door de jaren heen zijn er veel belangrijke studio's en platenmaatschappijen geweest, maar weinigen hebben zo'n stempel op blues en R&B gedrukt als Chess Records. Vele legendarische artiesten tekenden voor het label dat al snel de bijnaam Cadillac Records kreeg. Etta James, Chuck Berry, Little Walter, Howlin' Wolf en Muddy Waters zijn namen die we allemaal kennen als muzikale pioniers. Maar achter de schermen werden net zo veel grenzen en tradities verbroken. En aangezien deze mensen wat sneller over het hoofd worden gezien is het wellicht tijd om hen aan de orde te brengen. In deze editie: *The man himself*, Leonard Chess.

Voordat we beginnen moeten we al een aantekening maken. Leonard Chess is over tijd wellicht een synoniem geworden voor het succes van Chess Records, maar laten we niet vergeten dat de organisatie en het label altijd gezamenlijk werd gerund door zowel Leonard als zijn broer Phillip. Zij werden geboren in Motal, Polen (tegenwoordig gelegen in Belarus) maar emigreerden al snel naar Amerika. In 1928 kwamen ze aan in New York met hun moeder. Leonard was elf, Phillip slechts zeven jaar oud. Vanuit New York reisde de familie door naar Chicago, waar vader Joseph een baan had gevonden in de drank industrie. Deze industrie was door de prohibitie volledig in de handen van Al Capone en de maffia gevallen en Josephs werk was niet zonder gevaar, maar het gaf de gebroeders Chess ook de kans om zich te mengen in het nachtleven en tussen eind jaren dertig en begin jaren veertig begonnen de broers een aantal nachtclubs te runnen. Leonard Chess was niet van plan om de rest van zijn leven achter de bar te blijven staan en dus zocht hij een mogelijkheid om zijn nieuw gevonden fortuin te investeren, die kans kwam met Aristocrat Records.

Aristocrat records was een klein label opgericht in 1947 voor jazz- en bluesmuziek. In hun club The Macomba had Chess kennis gemaakt met veel bluesmuzikanten die vanuit de Delta naar Chicago waren gekomen. De muziek van deze muzikanten werden eigenlijk nooit opgenomen en de altijd scherpe Leonard Chess zag een gat in de markt. Eén van de eerste bluesartiesten die opnam voor Aristocrat Records was zo'n geïmmigreerde muzikant met een rauwe Delta Stijl en Stem: McKinley Morganfield, bij het grote publiek beter bekend als Muddy Waters. Hij scoorde een klein hitje in 1947 met het nummer "I can't be satisfied". Toen Chess zich inocht in Aristocrat Records begon hij in te spelen op zijn sociale netwerk van Chicago clubs en radiostations. Al snel begon de muziek van Muddy Waters populairder en lucratiever te worden. De broers besloten het label richting deze groeiende muziekstijl te sturen om uiteindelijk in 1950 het label over te nemen en Chess Records te dopen. Muddy Waters was en zal altijd hun vlaggenschip blijven. Waters' populariteit was het begin van een golf van muzikanten die hun weg naar Chicago vonden in de hoop zich bij Chess Records aan te kunnen sluiten. Velen van hen sloten zich aan bij de sessie-band van Muddy Waters om van daaruit eventueel door te groeien en zelf op te nemen. Zo nam harmonica speler Little Walter uiteindelijk zelf meerdere albums op bij Chess nadat hij eerst Muddy Waters begeleidde.

**WE BUY
YOUR VINYL
& CD COLLECTION**

ROOTS MAIL MUSIC
SHOP & MAILORDER

Van Goorstraat 14
4811 HJ Breda

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com
www.discogs.com/user/rmmusic
tel + (31) 76 522 22 35

CHESS RECORDS: BEYOND THE HITS

DEEL I: LEONARD CHESS

vervolg

Voor de gebroeders Chess werden de beginjaren van het label vooral gekenmerkt door hard werken. Toen de blues nog in de kinderschoenen stond was het vak van een platenbaas een combinatie van sociaal netwerken, het distribueren van albums, het managen van artiesten en niet te vergeten het uitbrengen van plaat na plaat na plaat. Daarnaast waren radio dj's vaak verplicht om een limiet te stellen aan het aantal platen dat werd gedraaid per maatschappij. Om dit te omzeilen werd in 1952 het subsidiaire Checker Records opgericht. Dit gaf de artiesten meer radiotijd maar voor Leonard en Phillip was het ook meer werk. Aangezien De broers alles zelf regelden, van het produceren tot

de financiële zaken (er zijn zelfs opnames waar Leonard Chess zelf drums speelt), werd het al snel nodig om taken te delegeren. Nieuwe namen werden aangetrokken, mensen als: Sam Phillips, Ralph Bass, Willie Dixon en Maurice White. Het gaf Chess Records niet alleen een injectie van ervaring en professionaliteit, het gaf Leonard Chess ook de ruimte en de creatieve vrijheid om de muzikale interesses van het label verder uit te breiden.

Deze nieuwe creatieve richting werd al snel opgemerkt eind jaren vijftig en begin jaren zestig. Nieuwe muzikanten zoals Chuck Berry en Bo Diddley werden aangetrokken en er werd geëxperimenteerd met de vroege Soul muziek. Maar het kon niet eeuwig goed blijven gaan. Ondanks het succes van de vroege jaren zestig begonnen er scheurtjes te ontstaan in de oude formules en routines die tot dan zo goed hadden gewerkt. In 1963 kocht Leonard het radiostation WHFC Radio op, om het vervolgens om te dopen tot WVON Radio. Het station dat het moest doen met slechte en ouderwetse apparatuur werd met Chess' creatieve stimulans al snel een van de meest beluisterde programma's. Maar de tijd die Leonard en Phillip in de radio staken, ging ten koste van Chess Records. In 1968 vertrok songwriter en producent Billy Davis en al snel vertrokken meer en meer mensen van wie Chess afhankelijk was. Niet veel later besloten de broers om er mee te stoppen. Zij verkochten Chess Records begin 1969 voor 6,5 miljoen dollar (het hedendaagse equivalent: Ruim 46 miljoen dollar!). Leonard Chess heeft echter niet lang genoten van zijn pensioen. Hij overleed in Oktober datzelfde jaar aan een hartaanval. Het zal niet verbazen dat zijn dood een klap was voor het label zowel emotioneel als financieel gezien.

Wat de gebroeders Chess (met nadruk op Leonard) hebben gedaan voor platenmaatschappijen, is te vergelijken met wat de Beatles hebben gedaan voor artiesten. Natuurlijk, als eerste richten we ons op de muziek en de muzikanten die ze ons hebben aangeboden, maar dat is maar een klein deel van het verhaal; achter die sluier vinden we een muziekwereld die onomkeerbaar is veranderd. Chess was en zal altijd het ideaalbeeld zijn van de onafhankelijke platenbaas. Hij was onuitputtelijk creatief en ongelooflijk gevoelig voor de markt. Hij zag kansen en was nooit bang om ze aan te pakken. Een man die zelf nooit had kunnen doorbreken als muzikant maar zich liet leiden door zijn eindeloze liefde voor muziek en zo een heel nieuw geluid naar miljoenen mensen bracht. Een geluid dat wellicht al eeuwen oud was maar nooit werd gehoord. Een geluid dat Brian Jones en Keith Richards inspireerden om hun pas gevormde bandje er naar te vernoemen. Een geluid dat een onderdrukte groep van de Amerikaanse bevolking de kans gaf gehoord te worden en de misère te ontstijgen. Een geluid dat vandaag de dag nog steeds met evenveel liefde en admiratie wordt aanhoord als toen het voor het eerst door de studio-monitoren kwam in Chicago. Volgende maand keren we terug naar Chicago en dan hebben we het over het leven en de muziek van songwriter en bassist Willie Dixon.

Wat maakt een goed concert? Dat is de vraag die centraal ligt bij elke recensie en, al dan niet onbewust, bij elke concertganger. We kennen allemaal de legendarische verhalen van de paar gelukkigen onder ons die in een klein cafeetje ergens in een afgelegen plaats de held zagen die een jaar later in stadions over de hele wereld speelde. We luisteren met een zekere jaloezie naar de verhalen van toen. Toen de grootheden nog voor vijf gulden en een biertje een set van twee en een half uur speelden in een zaal waar je zo dicht op de actie stond dat als je voorover boog het zweet kon opvangen. Maar het is niet altijd nodig om in een extreme omstandigheid een extreem getalenteerd persoon een extreme set te zien spelen. Er is een genot te vinden in een concert dat simpelweg ongelooflijk goed werkt, omdat het ongelooflijk goed is uitgedacht. Dat laatste geldt voor Joel Fafard.

Een dobro gitaar en een elektrische stompbox, is wat er op het podium staat en achterin bij de bar staat Fafard zich in zijn eentje in stilte voor te bereiden op zijn eerste set. Er klinkt wat vrolijk geroezemoes en het publiek lijkt vooruit te kijken naar wat komen gaat. Ze hebben groot gelijk. Het eerste wat opvalt als Fafard zijn plaats neemt achter de microfoon en met een snelle strum het volume checkt, is het geluid. Een dobro of resonator gitaar is een bekend gezicht in de blues en slide gitaar scene, maar het geluid is verraderlijk. Als er achter de mixtafel niet goed mee om wordt gegaan voelt het alsof je 2 uur lang naar een koekblik luistert. Fafards gitaar klinkt echter geweldig. Helder en met veel ruimte maar toch met een punch die het geheel een hartslag geeft.

En zo begint een avond waarin Fafard met prachtige eigen nummers, zowel instrumentaal als met zang, en met hier en daar een oude bluesklassieker het publiek voor twee uur de schoonheid van muziek laat zien. Er zijn herinneringen aan thuis, aan zijn gezin, aan zijn geliefde Canada; er zijn verhalen die je doen schaterlachen en vervolgens een nummer dat je tranen doet opwellen; kortom er is een set die zich moeiteloos verplaatst door emoties. Fafard laat ons zien: muziek is emotie, muziek is leven. Die muziek wordt gespeeld met precisie in de linkerhand. De slide om de ringvinger. Geen gekke dingen behalve hier en daar een zeer geschikt chromatisch loopje

langs de blue notes of een onverwachte vibrato. De rechterhand is echter waar het meeste gevoel vandaan komt. Zoals we vaak zien bij solo blues gitaristen is de duim hard bezig met een stevige baslijn, de rest van de vingers schiet over de snaren met zoveel controle dat zelfs een standaard als Howlin' Wolfs Spoonful een compleet nieuw gevoel meekrijgt.

Fafards stem is niet altijd even zuiver, de open e stemming van de gitaar zorgt dat er niet zoveel variatie is als men misschien zou willen. Maar het is ongelooflijk makkelijk om die minuscule minpuntjes te vergeten. De setlist is zeer kundig samengesteld. Er wordt verteld over de nummers, over het leven dat de nummers heeft geïnspireerd of waarom de cover speciaal is. We zijn allemaal even vrienden geworden met Fafard en met elkaar en dat is de pracht die muziek met zich mee kan dragen. Er zijn grootheden geweest die avond na avond de gekste dingen doen, maar Fafard bewijst dat gek doen nergens voor nodig is als de basis goed genoeg is. Belangrijker dan dat, Fafard gaf ons een mogelijkheid om te genieten van meer dan alleen zijn muziek, hij liet ons genieten van het concept "muziek" zelf. Misschien geldt dat niet als absoluut antwoord op de vraag "wat maakt een goed concert?", maar het is zeker een optie.

<https://www.youtube.com/watch?v=IX9rLL5PJg4>

Ayrton van Noort

The Providers Zondag 7 april 2019, 17:00 u. Bel Air Boschstraat 176 Breda

The Providers is een stevige bluesband van deze tijd, maar met de voeten in de tradities van het genre. De betrokken muzikanten zijn allemaal jong begonnen tijdens The British Invasion. Echt tot ontwikkeling kwamen ze toen ze de oorsprong hiervan ontdekten, en de waarde van de Amerikaanse bluesmuziek gingen zien. Na jarenlange "rijping" in andere bands zoals Blue Blot, Bass Papa, Bluezilla, The South, The Booze Hoister band en de Barry McCabe Band, gelden die beginwaarden nog steeds. Tijdens het maken van plannen voor een nieuwe band vielen termen als de "Louisiana Roll" (denk aan bijv. Little Feat en The Royal Southern Brotherhood) en de "Southern Boogie (bijv. Allman Brothers). Maar de energieke en toch gevoelige female touch van bijv. Koko Taylor en Etta James zou een belangrijk ingrediënt zijn. Daar staat frontlady Janne Swolfs voor garant. En... natuurlijk meer ruimte voor eigen werk. Of dat allemaal gelukt is? Kom maar kijken.

250 verschillende bieren

**Het
Bierhuis**

**Van Goorstraat 5
4811 HH breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226857**

The Shakin'Arrows Zondag 14 april 2019, 17:00 u. Bel Air Boschstraat 176 Breda

Vanaf 1961 hebben THE SHAKIN' ARROWS erkenning gevonden in het zo moeilijk toegankelijke Nederlandse muziekwereldje. Min of meer onverwachts speelden zij zich in de zeventiger-jaren in de kijker van Nederlands grootste platenmaatschappij PHONOGRAM, waardoor de weg naar de Hilversumse WISSELOORD-studio snel werd gevonden. Dit had tot gevolg dat de groep op het PHILIPS-label een aantal langspeelplaten, singles en epees uitbrachten. Vanaf de eind zeventiger-jaren hebben zij vooral in eigen land een naam gemaakt die klinkt als een klok! Een groot aantal radio live-optredens waren het gevolg, terwijl de Hilversumse DJ's hun platen ook via de vaderlandse zenders gingen draaien. Zo kwamen hun nummers 'Till I Waltz Again With You' en 'Arrow Boogie' in de Nederlandse Hitparade. Zowel vocaal als instrumentaal bouwden THE SHAKIN' ARROWS een rock & roll-repertoire op dat zo nauwkeurig mogelijk de stijl van de 50's en 60's moest uitdragen. Denk hierbij aan Cliff Richard & The Shadows, Elvis Presley, Jerry Lee Lewis, Carl Perkins, Buddy Holly, Roy Orbison, The Ventures etc.

Tussen alle hypermoderne popstromingen komt hun typische geluid (h)eerlijk 'ouderwets' over. De muzikale bagage van THE SHAKIN' ARROWS omvat niet minder dan ruim 300 oude rock & roll nummers. Hoezeer deze muziek nog steeds gewaardeerd wordt ondervinden THE SHAKIN' ARROWS nog wekelijks steeds aan den lijve. Met een aantal uitverkochte concerten speelden zij als 'support-act' met de allergrootste rock & roll-idolen die onze aardbol kent, t.w. FATS DOMINO, CARL MANN, ROY ORBISON, THE EVERLY BROTHERS en JERRY L. LEWIS en verder deelden zij het podium met zowat alle Britse topgroepen.

Line-up:

Ton Duquesnoy	- Lead Guitar / Backing vocals
Jan van Helvoirt	- Lead vocals / Rhythm Guitar
Kees van der Mee	- Bass Guitar / Backing vocals
Peter Verhiel	- Drums / Backing vocals

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

≡ **CLICK 'N CHECK**

Katie Bradley & Dave Ferra, maandag 15 april 2019, 20:30 u Live @ **Bel Air Breda**. "Shut Up Listen" sessie. **SR&BB i.s.m. Rock Home Foundation**.

Kent singer-songwriter Katie Bradley came into the spotlight with her 2012 iTunes Blues hit "I hear the river" which received a nomination for Best original song in the British Blues Awards, which came from her debut album "She's Ready". Katie continues to ascend celebrating a highly acclaimed career supporting and collaborating with artists across the world. Writing, recording and playing festivals worldwide is Katie's speciality. Katie's stage

presence, talent and luminosity wins her new followers wherever she plays. Katie extends her musicality, rhythm and love for rich melody in the Blues by playing Blues harp. DAVE FERRA: "acoustic bluesman with a positive flair and grasp of the tradition that shines through. His accomplished rack harp, fingerpicking and slide interspersed with a gentle, self-deprecating commentary works well in an intimate setting." Dave is an absolute master guitarist and singer, fully aware that people come out not just to listen, but to have a good time.

≡ **CLICK 'N CHECK**

Charlie & The Welfare, zondag 21 april, 16:00 u **BEL AIR BREDA Café Zaal Live Podium**

Charlie & The Welfare is afkomstig uit het Brabantse en opgericht in 2005. De Band bestaat uit vier gedreven muzikanten die ieder op hun beurt ervaring hebben opgedaan in zowel binnen- als buitenlandse bands. Met hun eigenzinnige combinatie van rock, Rhythm & blues, country en soul hebben ze een tweetal cd's uitgebracht. Hierop staan nummers die allemaal van de hand van Hans Vermeeren, de oprichter en gitarist/zanger van de band komen. Dat de band beïnvloedt is door mannen als SRV; John Hiatt en John Fogerty is in enkele nummers goed te horen.

vervolg volgende pagina

d-media
web professionals

<https://d-media.nl/>

Paardeweide 11A, 4824 EH Breda

≡ **CLICK 'N CHECK**

Charlie & The Welfare, zondag 21 april, 16:00 u **BEL AIR BREDA Café Zaal Live Podium**

Hierbij laat het gitaarwerk en de zang van Hans Vermeeren gecombineerd met het Hammond geluid van Frans Vriens een aanstekelijke sound horen.

Gitaar, zang: Hans Vermeeren
Keys, Hammons: Frans Vriens
Drums: Roel Bisschop
Bas: Laurens Verdurmen

≡ **CLICK 'N CHECK**

Stef Woestenenk, maandag 29 april 2019, 20:30 u **Live @ Bel Air Breda**. "Shut Up Listen" sessie.
SR&BB i.s.m. Rock Home Foundation.

Stef Woestenenk. Muzikant. Al 25 jaar speelt hij in bands, schrijft hij nummers en maakt albums. 40 jaar en al van kinds af aan bevangen door het sixties- en seventies virus. Invloeden: Clapton, The Band, Dylan, The Stones, The Beatles, Creedence en alles wat er in de buurt komt. Vanavond komt uiteraard de Blues aan de beurt

info@walvisverbouwingen.com

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

MAY 3 & 4 2019

MOULIN BLUES

OSPEL

MAIN STAGE

ERIC LINDELL

MIKE ZITO

JOE LOUIS WALKER

SUE FOLEY

STUDEBAKER JOHN

& THE HAWKS

THE BLUES GIANTS

THE PROVEN ONES

THE REVEREND SHAWN AMOS

ZAC HARMON BAND

THE WEIGHT BAND

SAMANTHA MARTIN & DELTA SUGAR

DAVE HERRERO

BOOGIE BEASTS

PHIL BEE'S FREEDOM

MOULIN BLUES CAFÉ

JOAKIM TINDERHOLT

GREYHOUNDS

BEAUX GRIS GRIS

TAMI NEILSON

JEREMIAH JOHNSON

BIG JOE LOUIS

BILLY T. BAND

THE HOOCHIES

MOULINBLUES.NL

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srb@ziggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden
info.srb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Ger van Leent, Judith Cosman, Bernardo, Ayrton van Noort
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio, Roos Jetten
Druk: Q-Print Breda

Weet je veel van muziek en vertel je er graag over?

TRACK zoekt: enthousiaste schrijvers/redacteurs/recensenten

Voor het schrijven van muziekartikelen in dit blad (en op de website)

Graag met goede kennis van de Nederlandse en Engelse taal en met veel tijd om te researchen op Internet. Stuur je reactie naar: info.srb@xs4all.nl

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®